31/05/2020

Επισκ. Μελιτηνής: “Η εκκοσμίκευση και ο ζηλωτισμός κατατρώγουν το σώμα της Εκκλησίας”

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Επίσκοπος Μελιτηνής Μάξιμος: “η εκκοσμίκευση και η ασέβεια προς την εκκλησιαστική παράδοση από τη μία και ο άκρατος ζηλωτισμός και φανατισμός από την άλλη, κατατρώγουν το σώμα της Εκκλησίας δημιουργώντας διχασμό”

Σήμερα, Κυριακή των 318 Αγίων Πατέρων της Α’ Οικουμενικής Συνόδου, ήταν η πρώτη Κυριακή επαναλειτουργίας των Ι. Ναών στη Γαλλία με τη συμμετοχή πιστών.

Της Αρχιερατικής Θ. Λειτουργίας στον Ι. Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Στεφάνου Παρισίων προεξήρχε ο Θεοφ. Επίσκοπος Μελιτηνής κ. Μάξιμος.

Οι πιστοί ακολούθησαν τις αυστηρές οδηγίες της πολιτείας όσον αφορά τα απαιτούμενα μέτρα προστασίας από τον ιό covid-19.

Ο Θεοφιλέστατος στο κήρυγμά του αναφέρθηκε στην ανάγκη της ενότητας της Εκκλησίας, όπως αυτή αναφέρεται από τον Ιησού Χριστό στην Αρχιερατική Προσευχή που ακούσαμε σήμερα στην ευαγγελική περικοπή από το κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο. «Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς», τόνισε ο Επίσκοπος Μελιτηνής, αναλύοντας στη συνέχεια τις πολλαπλές διαιρέσεις και σχίσματα εν τη Εκκλησία στο πέρασμα του χρόνου. Υπογράμμισε όλα τα φαινόμενα ακροτήτων μέσα στην Εκκλησία που δημιουργούν πόλωση και διαιρέσεις.

Χαρακτηριστικά μεταξύ άλλων είπε «η εκκοσμίκευση και η ασέβεια προς την εκκλησιαστική παράδοση από τη μία και ο άκρατος ζηλωτισμός και φανατισμός

από την άλλη, κατατρώγουν το σώμα της Εκκλησίας δημιουργώντας διχασμό. Στα πλαίσια της έκφρασης των προσωπικών μας πεποιθήσεων ή ακόμα και μιας στάσης που στην πραγματικότητα δεν μας εκφράζει, αλλά εξυπηρετεί επικοινωνιακά συμφέροντα, θυσιάζουμε την ψυχή μας και προδίδουμε τον Κύριο. Προδίδουμε την ενότητα της Εκκλησίας. Αδυνατούμε να σταθούμε αντάξιοι μαθητές του Χριστού. Προτιμούμε την διαίρεση προκειμένου να εξυπηρετήσουμε προσωπικά συμφέροντα. Θα δώσουμε λόγο στο Θεό διότι αγαπάμε περισσότερο τον εαυτό μας από την Εκκλησία. Και τι είδους Χριστιανοί είμαστε όταν κόβουμε και ράβουμε τα Ευαγγέλια στα μέτρα μας για να εξυπηρετούν τους σκοπούς μας; Να μην ακούμε λοιπόν τις Σειρήνες που επιδιώκουν να μας αποσυντονίσουν πνευματικά και να μας απομακρύνουν από το εκκλησιαστικό σώμα. Αυτές οι φωνές που προσποιούνται ότι είναι προοδευτικές ενάντια στον συντηρητισμό, ή αυτές οι φωνές που παρουσιάζονται σαν παραδοσιακές και αγίες και στρέφονται ενάντια σε όλους τους υπόλοιπους, είναι οι φωνές των δαιμόνων. Μας παρουσιάζονται με τον ωραιότερο τρόπο ώστε να μας γοητεύσουν και να μας φανατίσουν. Όμως να είμαστε βέβαιοι ότι θα χαθούμε στο σκοτάδι εάν υποπέσουμε σε σχίσμα και κατάκριση. Δίχως τον αδελφό δεν πρόκειται να εισοδεύσουμε στον παράδεισο. Μόνοι μας δεν θα τα καταφέρουμε. Αυτή την απολεσθείσα ενότητα θα πρέπει να αποζητούμε και να προσευχόμαστε νυχθημερόν να επέλθει. Και οι προσευχές μας θα εισακουσθούν όταν γονατιστοί παρακαλούμε τον Κύριο. Στην προσευχή και στην πίστη μας δεν υπάρχει μετριότητα και μέση οδός αλλά μόνον απόλυτη εμπιστοσύνη στον Θεό. Να μην μπερδεύουμε λοιπόν την απόλυτη και άνευ όρων αφοσίωσή μας στον Θεό με την αγαπητική στάση μας προς τον πλησίον, ιδιαίτερα τον πεπλανημένο που έχει ανάγκη την αγάπη μας και όχι την κατάκρισή μας και την υπεροψία μας».